

A MAGYAR NÉPHADSEREG HADTÁPBIZTOSÍTÁSI RENDSZERE FEJLESZTÉSÉNEK ELVI- GYAKORLATI KÉRDÉSEI

A folyóirat ezen összevont rovatában – külön cikkek útján – az MN hadtápbiztosítási rendszere korszerűsítésével kapcsolatos elvi és gyakorlati kérdéseket adunk közre. Célunk megfelelő elsődleges elméleti ismereteket nyújtani a hadtápbiztosítás időszerű kérdéseiről, egység értelmzéséről, megalapozni az újonnan rendszerbe lépő hadtápszervezetek rendeltetészerű alkalmazását, vezetését és mindenoldalú biztosításának kérdéseit. Ezzel kívánjuk megvalósítani a hadtápbiztosítás tervezésében, szervezésében és a tanintézeti oktatásban résztvevők egységes szemléletének, gyakorlati tevékenységének összhangját.

a Szerkesztőség

A hadtápbiztosítás időszerű problémáiról

*Dr. Lapos Mibály vezérőrnagy
a hadtudományok kandidátusa*

A csapatok harcitechikai eszközeinek fejlődése, a korszerű eszközök tömeges megjelenése kihatnak a harcok, hadműveletek megvívására, azok lefolyására. Mivel a harcitechika fejlődése szinte állandó kísérő jelensége mindennapi életünknek, ezek a változások „új” igényeket támasztanak a csapatok hadtápbiztosításával szemben is és kötelességünk, hogy ezen „új” igényeket a csapatok hadtápbiztosítása megbízhatósága érdekében mihamarabb kielégítsük.

Az „új” igények kielégítését arra az alapelvre támaszkodva kell megoldani, mely kimondja, hogy a hadtáp készenlétének, felkészítésének színvonala mindenkor meg kell, hogy feleljen az általa biztosítandó csapatok készenléti és felkészítési színvonalának.

A fentiekben túl feladatunkat alapvetően behatárolják azok a felső katonai vezetés által hozott döntések, amelyek konkrétan megkövetelik tőlünk, hogy a hadtápbiztosítás rendszerét tökéletesítsük, egyszerűsítsük úgy, hogy egyidejűleg növeljük a hadtáp élet- és teljesítő- és működőképességét, ezáltal a csapatok hadtápbiztosításának megbízhatóságát.

Ezeknek az igényeknek, követelményeknek a megvalósítása olyan *gyakorlati feladatok megoldását teszi időszerűvé, mint:*

– a tábori hadtáp tagozat kikapcsolása után (mely a hadművelési hadtáp felsőtagozatának a megszüntetését jelenti), a feladatok elosztása, a hadtápbiztosítás rendszerében ténykedő csapat, hadművelési és hadászati hadtáp között;

- az együttműködés rendjének és tartalmának pontosítása a hadtáp és a kialakuló egységes fegyverzettechnikai szolgálat között;
- a csapat repülőerők (HDS légi erő) hadtápbiztosítási rendszerének kialakítása;
- az összefegyvernemi jellegű hadtáp szervezetek kialakítása, működési rendjük korszerűsítése;
- a fegyverzettechnikai eszközök tökéletesítésének és tömeges rendszerbeépítésének követése a hadtáp területén;
- a parancsnoki és hadtáp személyi állomány felkészítése a megváltozott körülmények közötti működésre.

Ezekről az időszzerű kérdésekről néhány gondolat

Több éven át lefolytatott gyakorlatok tapasztalatainak elemzése, a baráti hadseregek hadtápbiztosítási rendszerének tanulmányozása vezetett oda, hogy kialakult a javaslat és megszületett a döntés a tábori hadtáp tagozat megszüntetésére. Ennek alapvető indokát lényegében az adja, hogy a mi viszonyaink között az ilyen jellegű hadtáp tagozatra nincs szükség, mert a csapatok ellátásának rendjét nehézkessé teszi, az erők és eszközök vezetése pedig a több áttétel miatt bonyolult.

A tábori hadtáp, mint a hadműveleti hadtáp felső tagozatának a megszüntetése lényegében egy, a hadtápbiztosítás rendszerében lévő tagozat kikapcsolását jelenti. Ez maga után vonja azt, hogy e tagozat feladatainak megoldását átcsoportosítsuk.

Nevezetesen a feladatok egy részét a seregtest hadtápra kell ruházni (természetesen a szervezeti feltételek megteremtésével). Milyen feladatok átruházásáról beszélhetünk? Ilyenekre gondolunk: kapacitás, élet- és működőképesség feltételeinek javítása; szállító, rakodó kapacitás növelése; tömeges üzemanyag feltöltő század rendszeresítése; vezetés feltételeinek javítása; a híradás fejlesztése, a különböző önálló hadtápegységek összevonása, szervezetük egyidejű korszerűsítése mellett.

A megszünnő tábori hadtáp feladatainak nagyobb részét a központhadtáp veszi át, a szükséges szervezeti feltételek egyidejű megteremtésével. A központhadtáp vonatkozásában sem csupán az erők és eszközök egyszerű átalárendeléséről van szó, hanem arról, hogy a feladatok átvételével egyidejűleg úgy korszerűsítsük a központhadtápot, hogy az képes legyen – egy általunk nem kívánt háború esetén megbízhatóan végrehajtani összességében az MN haderőneveinek, csapatainak hadtápbiztosítását. *Részleteiben:*

- a népgazdasággal való kapcsolattartást, a háború részére szükséges anyagi-technikai eszközök kísérletezésében, előállításában való közreműködést és a csapatokhoz való eljuttatását;
- a hátországban ténykedő csapatok többirányú, differenciált terjedelmű hadtápbiztosítását;
- az elvonuló, a front állományában harcoló csapatok hadtápbiztosítását.

E követelmények teljesítése céljából célszerű meghagyni és erősíteni a központhadtáp azon elemeit, amelyek jól beváltak. Gondolunk itt az ellátó központokra. Szükségesnek tartjuk továbbá, hogy a központhadtáp, annak előretolt lépcsőjében rendelkezzen olyan mozgó hadtáp csapatokkal, amelyek képesek feladataikat az egész ország területén megoldani, ezzel egyidejűleg készek az

alaprendeltetésükből fakadó feladatok megoldására: a szövetséges front állományában ténykedő csapatok hadtápbiztosítására. E csapatok teljesítménymutatóit úgy célszerű kialakítani, hogy az tegeye lehetővé a front állományában harcoló seregtest egy-kettő napi harctevékenységének megvívásához szükséges anyagok egy fordulóval történő utanszállítását. Milyen szervezetre gondolunk? A jelzett feladatok megoldására szükségesnek látszik az ör- és biztosító ezred, az ellátó dandár, a közúti és vasúti dandár, 3 vagy több egészségügyi dandár, egyéb egészségügyi erők, a technikai biztosítás különböző erőinek megalakítása.

A korszerűsítés során a központhadtáp készleteit is célszerű megvizsgálni és a szervezetet a követelményekhez igazítani.

Gondolunk itt elsősorban a már említett és békében jól bevált ellátó központok szervezeteinek tökéletesítésére. E területeken alapvetőnek azt kell tekintennünk, hogy az ellátó központokat tegyük alkalmassá a szakcsapatok mozgósításának, felkészítésének irányítására, a háború esetén megoldandó feladataik hatékonyabb megoldására.

Mint ismert, a jövő háborújának egyik alapvető jellemzője lehet a sérültek tömeges és kombinált keletkezése a frontokon és a háterszágban egyaránt. Ezért a tömegesen keletkező sérültek ellátása, gyógyítása szempontjából jelentősen megnövekszik a háterszágban működő állami és katonai egészségügyi intézetek szerepe. Már most is látható, hogy ennek a növekvő szerepnek csak együttesen és szoros együttműködésben tudunk eleget tenni. Ezért a háterszágban működő katonai egészségügyi erők és intézmények vezetésére a háterszági egészségügyi alulalatok parancsnokságát kell alkalmassá tenni.

Ami a polgári egészségügyi szervekkel való együttműködést illeti, célszerű igazodni az állami vezetési rendhez. Ennek megfelelően célravezető megoldásnak mutatkozik, ha az MN EÜSZF operatív csoportja működik az Egészségügyi Minisztérium vezetési pontján és minden megyében összekötő csoportok kerülnek kiküldésre a megyei főorvosok mellé. Ezzel a módszerrel biztosítható a folyamatos és kölcsönös információcsere, a rendelkezésre álló egészségügyi erők rugalmas, racionális igénybevétele.

Mint közismert, a háterszág közlekedési rendszerének folyamatos működését a KPM erői és eszközei biztosítják, a HM erőivel és eszközeivel szoros együttműködésben. A katonai érdekek hatékony érvényesítése céljából különböző katonai közlekedési erők különböző parancsnokságok alárendeltségében működnek. A háterszágban folyó katonai szállítások biztosítása érdekében nélkülözhetetlen feladatként jelentkezik a háterszágban néhány közúti és vasúti irány egységes üzemeltetési, működési feltételeknek a megteremtése, beleértve az ideiglenes átrakó körleteket is. Ez esetben is arról van szó, hogy a rendelkezésre álló erők igénybevételének racionálisabb megtervezésével növeljük azok élet- és teljesítőképességét és a szükséges mértékben centralizáljuk a vezetést.

Mint látható tehát egy erősebb, életképebb központhadtáp megvalósítása irányában ténykedünk, melynek végsősoron az a célja, hogy a központhadtáp állományának egy része garantálja egy váratlanul kitörő háború esetére is a hadtápbiztosítás elsődleges feladatainak a megoldását, majd a mozgósítás befejezése után az MN haderőnemei és csapatai haditevékenységének megbízható hadtápbiztosítását.

A központhadtáp szervezeti korszerűsítésével egyidejűleg gondoskodni kell arról is, hogy a vezetési rend és módszer is korszerűsödjék, szűnjék meg a veze-

tésben jelentkező fölösleges áttétel és párhuzamosság. Összességében olyan vezetési rendet és módszereket kell kialakítani, amely elősegíti és biztosítja azt, hogy a központhadtáp különböző szervezetei a leghatékonyabban működjenek és nyújtani tudják azt a maximumot, ami szervezetükben, mint lehetőség rejlik.

Az MN hadtápbiztosításának vezetése lényegében jelenleg is a fenti követelmények szerint történik. A hadtáp vezetését a kijelölt vezetési pontról a HM és VK követelményei, a HM direktívája alapján az MNHF valósítja meg a törzs, a szolgálatfőnökségek, a seregtest hadtápok közreműködésével, együttműködve a HM különböző fegyvernemeivel, szolgálataival. A szövetséges front állományába kijelölt erők hadtápbiztosításának vezetése is ebben a rendszerben történik. Mivel azonban a front meghatározott feladatait nem helyben oldja meg, pl. egy támadó hadművelet esetén az előremozgás elérheti az 500–700 km-t is, szükséges, hogy a hadtáp vezetés feltételeit erre az esetre is megteremtjük.

Miről is van tulajdonképpen szó? Arról, hogy az előremozgó front állományába tartozó csapatok hadtápbiztosítására, a központhadtáp mozgó csapatainak a vezetésére még békében ki kell jelölni és fel kell készíteni egy olyan operatív csoportot, amely az MN EHVP-án működve biztosítja a mozgó csapatok operatív vezetését, biztosítja a folyamatos együttműködés megvalósítását a FRONT HVP-on a front hadtáppal.

Az operatív csoportot már békében fel kell készíteni, kitelepítését az EHVP a helyzettől függően kell megoldani. Előfordulhat, hogy kezdetben a csoportból néhány fő a FRONT HVP-os ténykedik.

Az operatív csoport létét, az operatív vezetés feltételeinek megteremtését tulajdonképpen az az ismert elv indokolja, mely szerint a front állományába kijelölt csapatok hadtápbiztosítása nemzeti erőforrásokból, a front egységes hadtápbiztosítási terve alapján történik.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Azt, hogy a csapatok készleteinek képzését, a készletek feltöltésének rendjét, a fogyasztási normákat, a hadtáp erők és eszközök manőverét, a katonai gépkocsi utak, a vasúti irányok kijelölését, üzemeltetésének körülményeit a front parancsnok a hadtáp direktívájában határozza meg.

Ez a tény a HM, MNHF követelményén túl a központhadtáp mozgócsapatainak alkalmazására meghatározó jelleggel bír. Ezért a központhadtáp mozgócsapatainak operatív vezetése elképzelhetetlen, ha a központi vezetést nem közelítjük a front HVP-hoz. A gyorsan változó helyzetek naponként, esetenként a harc folyamán többször is szükségessé teszik a központhadtápot, a seregtest, a front hadtáp erő és eszközei alkalmazásának összehangolását, a kidolgozott tervek átrendezését. Ezt a feladatot csak úgy tudjuk megoldani, ha az érintett vezető szervek közvetlen és állandó kapcsolatban állnak egymással, együttműködnek.

Az operatív csoport kikülönítése természetesen nem jelenti azt, hogy az úgynevezett MN HVP ebben az irányban szerepét elvesztette. A fő kérdések összehangolása az, hogy ki, mikor, mit kap a központhadtáptól az MN HVP-on kerül eldöntésre. A Front-tól, a seregtesttől és az operatív csoporttól beérkezett információ, valamint a csapat tényleges helyzete alapján.

Rátérve a következő kérdésre, *szükséges annak az alábúzása, hogy a fegyverzettechnikai szolálat egységesítése kiemelkedő jelentőségű az MN életében.* A korszerű technika tömeges megjelenése mindenképpen szükségessé teszi, hogy az elaprózott technikai biztosítási rendszert egy egységes rendszer váltsa fel,

melyben komplexen és hatékonyabban tudjuk megoldani a hadsereg harcászultsége szempontjából oly fontos fegyverzettechnikai biztosítási feladatait.

Mivel ez már közvetlen előttünk álló gyakorlati feladat, gondolom időszerű, ha áttekintjük azt, hogy korábban mi volt a hadtáp és a különböző technikai szervezetek közötti együttműködés rendje, tartalma és hogyan alakul az az egységes fegyverzettechnikai szolgálat létrejöttével.

A jelenlegi rendszer abból a követelményből kiindulva, hogy biztosítsuk az erők és eszközök ésszerű, hatékony és összehangolt alkalmazását, a PK HTPH-re, a hadtápra hárul az a feladat, *hogy koordinálja:*

- a hadtáp felkészítését,
- a hadtáp erők és eszközök telepítését, manőverét,
- a közlekedési utak igénybevételét, üzemeltetését,
- az őrzés és védelmet,
- az anyagi eszközök után- és hátraszállítását,
- a hadtáp vezetését, mint a HVP PK-a.

Ezt a gyakorlatot az élet alakította ki és a NHH, a lefolytatott gyakorlatok tapasztalatai alapján ennek már hagyományai alakultak ki. Több évtized folyamán a hadtápnak felnövekedett az a káderállománya, amely képes is a követelményeknek eleget tenni, a hadtápbiztosítás alapvető kérdéseit széleskörűen és eredményesen koordinálni.

Mi változik, így minek kell változnia az egységes fegyverzettechnikai szolgálat létrehozása után? Lényegében semmi és semminek, illetve az, hogy egyrészt kedvezőbbek lesznek az együttműködés feltételei azáltal, hogy a hadtáp részéről nem 8-9 irányban kell az együttműködést tervezni, hanem csak egy irányban a fegyverzettechnikai szolgálat irányába, másrészt a fegyverzettechnikai szolgálat az egységesítés után hatékonyabban és eredményesebben tudja megoldani az MN harcászultsége és harcképessége szempontjából oly fontos és kiemelt feladatát, a csapatok fegyverzettechnikai biztosítását. Következtetésként megállapítható, hogy ezzel a lépéssel a csapatok hadtáp és fegyverzettechnikai biztosításának feltételei kedvezőbbek lesznek, melyeket csak a két szolgálat konstruktív együttműködésének megvalósításával tudunk realizálni.

A hadtáp előtt álló időszerű feladatok között már hosszabb ideje és ha lehet mondani kiemelten foglalkoztunk a csapatrepülők (HDS légierő) hadtápbiztosítási rendszer kialakításával, a működés alapelveinek kimunkálásával. Az elvégzett munka lényegét a következőkben tudjuk összegezni.

Az összefegyvernemi hadseregarancsnok hadművelési alárendeltségébe kerülő repülőerők hadtápjának felkészítését a Magyar Néphadsereg összhaderőnemi hadtáp felkészítésének megfelelően alapvetően a Csapatrepülő Parancsnokság és alárendelt hadtáp vezető szervei végzik, együttműködésben az összefegyvernemi hadsereg hadtáptörzsével.

Átalárendelés után - előjárói felelősség alapján - a hadtápbiztosítás feladatait a hadseregarancsnok hadtáphelyettese elhatározása alapján, a hadtápfeladatok a parancsnok utasításának megfelelően valósulnak meg.

A hadseregrepülők hadtápbiztosítását mi teljes egészében úgy tekintjük, hogy az az elvonuló szárazföldi csapatok általános biztosítási rendszerén belül valósuljon meg úgy, hogy a hagyományos hadtáp anyagi-technikai és egészségügyi ellátás a jelenleg meglévő kialakított rendnek megfelelően, a speciális repülő

anyagellátáshoz szükséges hajtóanyag, repülő szakanyag, repülő lőszer és rakéta, stb. a hadsereg, illetve a központhadtáp előretolt lépcső ellátó dandárok raktáraiból utánszállítással történjen. A felderítő repülő erők vonatkozásában annyi eltéréssel, hogy azok alapvetően – egyes nemzeti anyagok kivételével – teljes egészében a front légiérő bázisairól kerüljön rendszeresen feltöltésre.

A hadseregrepülőök várható alkalmazási feladatait vizsgálva, azok hadtápjával szemben támasztható főbb követelményeket abban látjuk, hogy a hadtáp készenléte és képessége feleljen meg a hadseregrepülőök készenléti idejének, várható alkalmazási elveinek és manőverező képességének; az anyagi készletek mennyisége biztosítsa az alkalmazásból fakadó harcfeleltetők végrehajtását a hadsereg első támadó hadműveletének egész időszakára; a repülőcsapatok anyagi készletei lépcsőzése illeszkedjen az elvonuló szárazföldi csapatok anyagi lépcsőzési rendszeréhez; az anyagi eszközök utánszállítása a felülről lefelé történő szállítás elve szerint történjen az alárendeltek szállítóeszközei szükség szerinti bevonásával.

Az anyagi készletek egyrésze aleggységtől a központhadtáp előretolt lépcső ellátó dandárig bezárólag keréken (valamint az alaprepülőtéren előkészítetten) legyen tárolva, a többi része a központhadtáp raktáraiban.

Mindemellett az anyagellátás rendszere tegye lehetővé, hogy a kikülönített ezred-hadtáprészlegek a szükséges anyagokat a közelükben lévő – részükre meghatározott – ellátó bázisokon önállóan is vételezhessék.

A hadtápegységek egyidőben 2-3 részlegre tagozódva is képesek legyenek az ellátási feladatok megoldására és a repülő harctevékenységek komplex hadtápbiztosítására; a sérültek és betegek ellátásának, hátraszállításának rendszere feleljen meg a várható alkalmazási követelményeknek.

A konkrét hadtáp szervezetek kialakításánál meghatározónak tekintjük, hogy:

- a gépesített lövész (harckocsi) hadosztály híradózászlóaljnak hadtápjainál szükséges létrehozni a helikopterek kiszolgálására ezred szintű készletet, melynek egy fordulóval való elszállítását biztosítani kell;
- hadosztály ellátó zászlóaljnál teremtsük meg az anyagi készletek szükséglet szerinti tárolásának, szállításának feltételeit;
- az összefegyvernemi hadsereg futár- és tábori posta zászlóaljnál a rendszeresített helikopterek után hadosztály szintű készletek kerüljenek létrehozásra és fordulóval való szállításuk feltételei biztosítottak legyenek;
- a hadsereg ellátó dandárban 1-2, a központhadtáp előretolt lépcső ellátó dandárban 1-2 közepes harcnapis anyag keréken történő tárolása és szállítása legyen biztosított. Az ellátó dandároknál – a repülő harctechnikának megfelelően – egy-egy speciális repülő szakanyagellátó aleggység kerüljön kialakításra;
- a hadseregparancsnoknak közvetlenül alárendelt harci helikopter ezrednél aleggység szintű ellátás végrehajtására olyan századhadtápot vagy olyan integrált kiszolgáló, ellátó szervezetet hozunk létre, amely 1 közepes harcnapis – mindennemű – anyag gépkocsin történő tárolására legyen képes és a sebesültek ellátását két zászlóalj típusú segélyhellyel végezze. Az ezred tagozatban két-három közepes harcnapis anyag keréken való tárolására 2-3 irányban osztható ellátó századot szervezzünk;
- a felderítő repülőszázad hadtápbiztosítására olyan két irányban működőképes integrált kiszolgáló hadtáprészleget szervezzünk, mely képes 1-2 harc-

napi anyag gépkocsin való tárolására és alegység szintű ellátás végrehajtására, az egészségügyi biztosításnál a sérültek és betegek egység szintű ellátására.

Úgy látjuk, hogy a hadseregrepülőkhöz célszerű szervezni a hadtápbiztosításának tervezésére, szervezésére az összefegyvernemi hadsereg hadtáptörzsében „M”-re a repülőcsapatok hadtápbiztosítása kérdéseiben jártas tiszteket, akik keretként részben a csapatrepülő parancsnokság hadtáptörzséből kerülnek átadásra.

Mint ahogy utaltunk rá, a hadtápbiztosítás egyik időszerű feladatának tekintjük a vezetés feltételei az élet- és működőképesség javítása szempontjából a különböző hadtáp alegységek összevonását „összefegyvernemi” jellegű hadtápegységekbe, magasabbegységekbe. Azzal, hogy ezt a problémát a hadművelet és központhadtáp tagozatban is megoldjuk, lényegében egy folyamatot zárunk le. Ugyanis a csapattagozatban már évekkel ezelőtt az ilyen jellegű szervezetek kialakultak, gondolunk a zászlóalj ellátó szakaszra, az ezred ellátó századra, a hadosztály ellátó zászlóaljra.

Az olvasóban felmerülhet, *hogy tulajdonképpen milyen előnyt is jelenthet ez a gyakorlatban?* Mielőtt az előnyökről szólnánk, szeretném kihangsúlyozni, hogy az „összefegyvernemi” jellegű szervezetek kialakítása során nem egyszerűen a hadtápszervezetek mennyiségi összegezéséről van szó, hanem arról, hogy az új szervezet kialakításával egyidejűleg lényegében létszámnövekedés nélkül korszerűsítjük azokat.

Az előnyökről szólva meg kell említeni, hogy ezen szervezetek kialakításával kedvezőbbek lesznek a vezetés feltételei és szabályzataink követelményei minden tekintetben érvényesíthetők. A mindenoldalú biztosítás feltételeinek megteremtésével javult az életképesség, a belső struktúra megváltoztatásával nő a teljesítőképesség (rakodás, üzemanyag tömeges feltöltés), mindezekben keresztül javulnak a csapatok hadtápbiztosításának körülményei.

A hadtáp előtt álló időszerű feladatok során eddig lényegében csak a felsőbb szintű tagozatot érintettük. Feltétlen szólni kell azonban a csapatok hadtápjáról is, mert a fegyverzeti rendszerek korszerűsítése elsősorban és közvetlenül ezeket érinti. E tekintetben kialakult gyakorlatot továbbra is követendőnek tekintjük, mely szerint az új fegyverek rendszerbeépítésével egyidejűleg a különböző szintű hadtáp szervek teljesítményének feltételeit a szükséges mértékben megnöveltük. Napjainkban jelentkezik egy feladat, amiről külön szükséges szólni. Ez pedig a lőszer, elsősorban tüzérségi lőszer szükséglet biztosítása, ugyanis olyan helyzet alakult ki, hogy csapatainknál mozgókészletként felhalmozott tüzérségi lőszer az ellátási rendszer szűk keresztmetszetét jelenti, mert a lefolytatott gyakorlatok tapasztalatai szerint egyetlen alkalommal sem fedezték a napi szükségletet. Erre a helyzetre tekintettel szükséges megvizsgálni a mozgókészletek emelésének lehetőségét, s azzal egyidejűleg a szállító kapacitás növelését, annak módjait.

A hadtápbiztosítás rendszerében a fent jelzett korszerűsítés megvalósítása kell, hogy párosuljon az intenzív – mind tartalmában, mind ütemében – felkészítés megvalósításával.

Ennek során első lépésként fontos feladatnak tekintjük az *alapelvek tisztázását, a működési utasítások kidolgozását*. A továbbiakban nagyjelentőségűnek tekintjük a *parancsnoki és szakállomány felkészítését*. A parancsnoki állományal meg kell ismertetni a korszerűsített szervezetek lehetőségeit, alkalmazásának, működésének alapelveit, a szakállománnyal pedig mindezeket részleteiben.

A jövő kádereink felkészítése érdekében ki kell dolgozni azokat a *célszerű szakanyagokat, segédleteket*, melyekre támaszkodva a tiszthelyettesi kiképző központokban, főiskolákon, ZMKA-án megoldható a hadtápbiztosítás alapismerteteinek oktatása, elsajátítása.

Úgy gondolom, ha ezt meg tesszük, akkor nagy lépést teszünk előre annak érdekében, hogy a korszerűsített hadtáp szervezetében, működési rendjében lévő lehetőségeket mihamarabb a gyakorlatban realizáljuk.